

16. SMUTNĄ JEST DUSZA MOJA

Słowa Kazimierza Tetmajera
(Preludia XXII)

Lento $\text{♩} = 60$ *mf* op. I nr 6

Smu - tną jest du - sza mo - ja aż do śmier - ci,

cresc.

o - pusz - czam rę - ce, niech się co chce dzie - je, już mi cios za - den

cresc.

móz - gu nie prze - wier - ci, bom już zeń wy - gnał do szczę - tu na - dzie - ję.

più mosso *mf*

I o - to sto - je, mil - cza - cy jak we śnie,

mf *p*

Tempo I *mf*

nad ur - ną pra - gnień mych roz - bi - tą w ćwier - ci, a żem ją strą - cił

mf

molto dim. *pp*

nu - siał w proch tak wczśnie, smut - ną jest du - sza mo - ja aż do śmier - ci.

f *molto dim.* *pp*

Berlin, czerwiec-lipiec 1896 r.